

H Inotai HIRLAP

I. évfolyam 1. szám

1995. július

Újság!?!...

Töprengésem a szó értelmében többoldalú és az elnevezéssel ellentétben a „rég” időből fakadó. Rég volt, hogy az első újságok megjelentek, hivatva új-régi hírekkel, tudnivalókkal, emlékekkel ellátni annak olvasóit.

Az Újság, valaha úri huncutság volt műlatni vele az időt kávéházak csendes szegletében. Hírhordozóként szolgált vérzivataros háborúk hadieseményei tudósításában, segített és segít ma is képet adni (néha eligazodni is) külpolitikában, a világban zajló eseményekben, szűkebb hazánk akadozó szekerének ke-reke nyikorgásában. Az Újság lehet továbbá szakmai indíttatású, vagy valamely speciális kíváncsiság kielégítésének forrása is.

Sorolni is nehéz volna hányféle, hány típusú Új- Régi-sággal találkozik az ember.

Hétköznapi ember lévén a NAGYPOLITIKA eseményeit szkeptikusan, néha egy-egy elborzasztó hír olvastán elképedve-szörnyülködve fogadjuk, valami néma és könyörtelen felsőbbrendűséget sejtven az események mögött. Hitetlenkedve, többször kiábrándultan, dühösen és tehetetlenül követjük „szép hazánk” lassú kínhalálát (kirablását), – „Várjanak emberek majd lassan jobb lesz” – stílusú agyonszagattott – nyüzött ígéretes-hazugságokkal teletömött népbútító hírek megjelenését.

Újság? Képiség? JÖVŐSÉG? A lecke ugyanaz: – Próbálg kiigazodni a sorok között, s ami a fő próbálg binni benne?

Próbálg felfogni, ha valaki, valakik csak a

közhangulatot akarják olyan, vagy olyan irányban befolyásolni.

Egyszer aztán az ember elfásul talán? Egy kissé befeléfordul, és talán kialakul benne egy olyan hang, amely egyre inkább önmaga, szűkebb pátriárkája felé fordítja mondván: – „Csináljanak a NAGYOK amit akarnak, legalább egy kisebb összetartó közösség, település, rokonság, család, mi tartsunk össze.

Mi mondjunk egymásnak hibetőt, hiteleset, valót, kedveset. Persze teljesen elszigetelődni botorság, hiszen a Világ megtalál bennünket minden rejtekhelyen, és eligazodni benne, annak nehézségeivel együtt is meg kell kísérelnünk.

Talán most, egy településen, talán Inotán elindult valami. Talán jó úton afelé, hogy jobban figyeljünk egymásra, érezzünk magunkénak valamit, ami számunkra kedves, ami a miénk. Egy falut, egy rét-legelőt, domboldalt, játszóteret, utcákat ...

Talán majd ez az újság is hozzájárulhat megjelenésével egy egészséges lokálpatriotizmus kialakulásához, egy összetartóbb közösség kovácsolódásához.

Újságunk nyitott, kérünk mindenkit, hogy ötleteivel, történeteivel (régivel és újjal) segítse tartalmában színesebbé tenni lapunkat. A lapban szeretnénk keres-kínál rovatot indítani, valamint lehetőséget adni a faluban élő vállalkozóknak arra, hogy különböző reklámokat jelentessenek meg.